

шимъ храбрость (при Тимокъ и пр.); едно само бѣ много уни-
зительно, даже и сжвѣмъ немилостиво отъ страна на сѣрбскитѣ
полководци, че спорядъ достовѣрнитѣ свѣденія, съобщени намъ
отъ лично съучаствовавши въ тѣя сраженія, както и отъ раска-
зитѣ на тогавашнитѣ вѣстници, които безпрестанно разказаха
за всичко, се е доказало: че сѣрбскитѣ полководци, по неиз-
вѣстни причини, были отрѣждали въ много сраженія бѣлгарски-
тѣ малко обучени въ военното искусство и въ вооннитѣ упраж-
ненія поборници въ най отпреднитѣ рѣдове; тѣй щото, турски-
тѣ гюлета и крушуми най напредъ тѣхъ злочеститѣ сполѣтя-
вали. До колко това е истина, ние не можемъ положително ни
да потвѣрдимъ, ни да опровергаемъ.

Бѣлгарскія Легіонъ страдаеше при това и отъ гладъ; понеже нѣмаше достаточное количество храна, но при всичкитѣ
тѣя недостатоци, тѣ бѣхъ въодушевени отъ една самонадѣянно-
сть, и отъ едно убѣжденіе, че ще спомогнатъ за да се по ско-
ро освободи Отецеството. При такивато едни чувства, и като
Сѣрбитѣ вѣчь бѣхъ поченали да се дѣрпатъ назадъ и на навѣтрѣ
въ Сѣрбія, по многото поборници отъ бѣлгарскія Легіонъ
не рачихъ да се вѣрнатъ назадъ въ Сѣрбія, но обѣвихъ Гене-
ралу Чернаеву, че тѣ желаятъ да отидатъ на навѣтрѣ въ Бѣлга-
рія, и да се биятъ съ Турцитѣ за освобожденіето на Отецество-
то. Генералъ Чернаевъ разумѣва се, не е можялъ да противо-
стои на тѣхнитѣ патріотически стремлѣнія; отъ друга страна,
сѣрбското правителство, като се е намирало по него време въ
едно дововно мѣчно и затрудително положеніе, правяло е вся-
какви, даже и непростителни, и сжвѣмъ неблагородни расло-
рѣжданія, за да се избави отъ бѣлгарскія Легіонъ, и отъ бѣл-
гарскитѣ волинтири. Ние не щемъ да спомѣнуваме за равнови-
днитѣ средства, които по него време употрѣбихъ Сѣрбитѣ про-
тивъ злочеститѣ бѣлгарски поборници, които въодушевени отъ
любовъ къмъ Отецеството, бѣхъ отишли въ Сѣрбія да сѣдѣйстви-
ватъ за по скорошното освобожденіе на Отецеството си, и въ
награда за тѣя имъ патріотически чувства, братіята Сѣрби се